

[Guldberg.]

hvervksområder; men jeg tror ikke, de betænkeligheder behøver at være så forfærdelig store; jeg tror, at det forhold, at der er muligheder for kredithandel på anden måde også på dette punkt, til en vis grad vil modvirke en eventuel stærkere virkning over for enkelte områder end forudsat.

Selv om det ikke direkte hører ind under dette lovforslag, vil jeg tilføje, at det er nyttigt, at vi på side 46 i den redegørelse, vi har fået fra et udvalg, får en vis støtte for den opfattelse, at der er grund til at tro, at en vis begrænsning af afbetalingshandelens omfang ville følge af regler, der pålagde afbetalingssælgeren pligt til såvel ved skiltning som ved annoncering at oplyse både den virkelige kontantpris og afbetalingsprisen. Det er jo et spørgsmål, der vil blive taget op i forbindelse med en anden lovgivning. Jeg synes som sagt, det er nyttigt, at vi har fået denne vejledning, og hvis sådanne regler kunne blive indført, var der vel også mulighed for at opnå noget af det, som fru Lis Groes var inde på, nemlig at man i højere grad efterhånden bliver sig bevidst, hvad der kan opnås gennem den kontante handel.

Vi er i øvrigt også enige i de konklusioner, som ligger bag ministerens forslag om ikke at forsøge stramningen foretaget over afbetalingstiden, men at begrænse sig til udbetalingsbeløbets størrelse.

Hermed vil vi gerne anbefale en velvillig behandling af lovforslaget.

Knud Thomsen: Der har jo altid i vide kredse været en vis uro over afbetalingshandelen. Jeg tror, man gør klogt i at klargøre sig, at afbetalingshandelen og det system, der er knyttet dertil, er kommet for at blive her, og at afbetalingshandelssystemet i sig selv rummer store fordele. Det rummer fordele for dansk produktion, der er i stand til at planlægge og producere under billigere vilkår og derfor også i stand til at sælge billigere.

Den uro, der hyppigt kommer til orde over for afbetalingshandelen, skyldes jo da også kun dennes vildskud og ikke den sunde forretning, som man skal passe på ikke at skade. Og de vildskud, der er tale om ved køb på afbetalingshandel, hænger jo sammen med spørgsmålet: købes der alt i alt for meget på afbetaling, foretages der uover-

vejede indkøb, letsindig personlig gældsstiftelse, og er man, når man køber måske uden alt for nøje at have overvejet det, klar over den betydelige merpris, man meget ofte kommer til at betale? Man må klargøre sig, at det lovforslag, der her skal behandles, ikke rammer de vildskud, der så ofte har givet anledning til uvilje over for afbetalingshandelen. Disse vildskud rammes, som jeg tror også fru Lis Groes var inde på, langt bedre gennem den lov om prisindseende, der behandles under handelsministerens ressort, og her er der jo politisk enighed om, at man må frem til langt større ærlighed og åbenhed, når det drejer sig om mærkning, avertering og annoncering af varer på afbetaling. Enhver køber må, hvad enten han ser en annonce eller står over for et butiksvindue, klart og tydeligt kunne se, at hvis han kan betale kontant, koster varen det og det, og hvis han ikke kan betale kontant, vil varen komme til at koste ham så og så meget mere.

I denne henseende kan jeg måske komme med et hjertesuk over, at ikke også det lovforslag her for så vidt kan diskuteres med handelsministeren, under hvis ressort det i grunden hører hjemme — dette være sagt ganske uden brod til justitsministeren, som jo har fremsat dette lovforslag.

Den skærpelse, der nu foreslås, må jo anses for at være om ikke evigt varende, så i alt fald noget, der skal være gældende et stykke tid frem. Dette fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, og jeg forstår fuldstændig, at justitsministeren også af principielle grunde vil foretrække, at en eventuel senere ændring af udbetalingen ved afbetalingshandel skal ske ved fremsættelse af et selvstændigt lovforslag og ikke ved kongelig resolution, som det tidligere har været muligt.

At de nu foreslåede 20 pct. af afbetalingsprisen også er noget permanent, fremgår også indirekte af det nedsatte ekspertudvalgs arbejde, idet man udtrykkeligt siger, at variationer i udbetalingen ikke kan antages at have nogen konjunkturudjævrende virkning. Så vil det altså sige, at man simpelt hen nu for denne særlige form for kreditsalg strammer vilkårene. Man rører ikke ved de andre normale former, kontokøb, leje, eventuelt leje som forudbetaling til en senere påfølgende afbetalingsforret-